

CURS DE CATALÀ A DISTÀNCIA NIVELL D

PAUTES D'ESTUDI DE LA UNITAT 4

En aquesta unitat, igual que a les altres, es treballen 5 àrees temàtiques.

En l'Àrea 1, **Comprensió i expressió escrites (pàg. 138-139)**, s'hi continua treballant el **resum d'un text escrit en català antic**, igual que a la unitat anterior. Ja us vaig comentar la importància d'aquesta activitat.

L'Àrea 2, **Les propietats textuais. La cohesió (II) (pàg. 140-145)**, se centra en l'estudi dels **signes de puntuació**. Aquest tema és especialment important. Per tant, estudieu-lo amb atenció.

L'Àrea 3, **Coneixements pràctics i teòrics del sistema lingüístic (pàg. 146-175)**, es divideix en diferents apartats:

Fonètica i ortografia – en aquest apartat treballareu els temes següents:

- la **síl·laba** (cal tenir clars els conceptes de **diftong** –dues vocals seguides, una de les quals és una **i** o una **u** no vocàlica, que formen una sola síl·laba–, **triftong** –pronunciació de tres vocals en un sol cop de veu–, **hiat** –dues vocals seguides que no formen ni diftong ni triftong).
- la **separació de síl·labes** a final de ratlla i dels mots compostos.
- els **contactes vocàlics (sinalefa** –fenomen fonètic que consisteix a enllaçar la vocal final d'una paraula amb la vocal inicial de la paraula següent, tot formant diftong (ex. qui ho sap: *quiu-sap*)– i l'**elisió** –fenomen fonètic que consisteix a no pronunciar una vocal àtona que està en contacte amb una altra vocal, ja sigui tònica o àtona. Si les vocals en contacte són iguals, tendeixen a reduir-se a una de sola: (quin(a) estampa - *quin'estampa*). Quan una vocal neutra està en contacte amb una altra, ja sigui tònica o àtona, es perd la neutra i es conserva l'altra: (quin(a) hora és – *quin'or'és?*).
- la **dièresi** (a més de repassar la norma general, pareu especial atenció en els casos d'estalvi de dièresi).

Morfologia – en aquest apartat estudiareu les irregularitats principals dels verbs de la primera, segona i tercera conjugació. El que és més important en aquests casos és mirar de sistematitzar totes aquestes irregularitats.

Sintaxi – aquest apartat se centra en l'anàlisi del sintagma verbal a partir de les classes de verbs (transitius, intransitius, auxiliars, impersonals, copulatius o atributius, defectius i pronominals), l'estructura bàsica del sintagma verbal i els complements verbals (atribut, complement directe, complement indirecte, complement preposicional o de règim verbal, complement predicatiu i complement circumstancial).

Lèxic – l'últim apartat d'aquesta àrea sempre analitza algun aspecte de lèxic, en aquest cas la derivació amb sufixos. La derivació és el procediment que ens permet de crear mots nous –i, doncs, també significats nous– afegint un o més afixos a una base invariable o lexema.

llarg - aruda	allargar	allargassar-se	llargarut-
-------------------------	-----------------	-----------------------	-------------------

classes d'afixos:	prefix	infix	sufix
-------------------	--------	-------	-------

El procediment de derivació s'aplica a substantius, adjectius i verbs.

L'Àrea 4, Marc sociolingüístic i històric de la llengua (pàg. 176-179), està dedicada a les variants socials de la llengua catalana, és a dir, als registres, que “constitueixen les formes pròpies de la llengua en cadascun dels usos lingüístics que es produeixen en les diverses relacions socials. La temàtica, la formalitat, el propòsit i el canal condicionen les formes de llengua que usem”.

Finalment, **l'Àrea 5, Expressió oral (pàg. 180-181)**, treballa la intervenció oral en un programa de ràdio. Per això, caldrà tenir molt compte el registre que utilitzarem. Repasseu les pautes per fer una exposició o intervenció oral que trobareu a les pàg. 43-44 del llibre de text.

Calonge, gener de 2012